

Balada Troleibuzului 76

Teodor Burnar

Troleibuzul șapte-șase
Mi se insinuase
Obsesiv, furibund
În gând
și-n buzunarele
Eului rătăcitor

Adunând la fiecare haltă de dor
și de căutare
Parteneri de conversație
și colegi de suflet
agățat în cui
Era parte a mea, eram parte a lui

Și era așa de cald, așa de bine!
Mai bine ca o plimbare-n bateau-mouche
(Schimbasesm Parisul pe-altul, mic
Nu mă-ncurca nimic, dar chiar nimic)

Și îmi scriam dulce, pe geamul lui aburit
Ecuția vieții, timpul pierit...
Desigur, mai erau și opriri
Cam lungi, ce e drept - suspendări în trăiri

Dar era bine, era așa frumos,
Mai bine chiar ca o plimbare pe jos
(Uitasem de tot Bucureștiul, de lume,
Trăiam ca un rege, ca un lord fără nume)

76-le mi se insinuase-n sânge
Ca o poezie cadentă, dulce,
Zi și noapte mă urma în gând
Un totem de toamnă tremurând,
În bătaia vântului trecând

Și era așa de cald, așa de bine!
Astăzi, toate astea sunt trecut
Vechiul meu amic a dispărut
Sub a trecerii chemare să învie

Cimitirul de mașini e-aproape,
Ca la o aruncătură de pleoape.
Sufletu-mi aleargă înapoi

POEZII ONLINE

Ne'ncetat 'cercând să se adape
Din izvorul clipelor trecute
În zadar dorit reinventate
Pe vecie poate chiar pierdute